

CULISELE UNUI TRANSFER — MICHAEL KLEIN, DE LA CORVINUL LA DINAMO

Michael Klein s-a născut la data de 10 octombrie 1959, în localitatea Amlaş din Sibiu. A fost legitimat la Corvinul Hunedoara din 1973 până în 1989, când a trecut la Dinamo Bucureşti. Klein a fost prezent la turneele finale ale Campionatului European din 1984 din Franţa, şi ale Cupei Mondiale 1990 din Italia. Cifrele carierei sale: 322 jocuri/36 de goluri în Divizia A, 90/5 în echipa României, 13/2 în cupele europene şi 62/0 în Germania. A decedat la data de 2 februarie 1993 la Krefeld, Renania de Nord-Westfalia, în timpul unui antrenament. Stadionul din Hunedoara îi poartă astăzi numele. Din echipa al cărei căpitan a fost n-a mai rămas decât amintirea.

Mişa căpitanul

Timp de zece ani Michael Klein a fost căpitanul echipei Corvinul Hunedoara. Mircea Lucescu a considerat că „Mişa” era cel mai îndreptăţit să poarte banderola. A purtat-o până când a fost transferat la Dinamo Bucureşti, în returul campionatului 1988-1989. S-a despărţit cu greu de Hunedoara. I se promisese că dacă va juca un an pentru Dinamo, va fi lăsat să plece să joace în Germania. Michael Klein a fost de acord să se transfere la Dinamo Bucureşti pentru sezonul 1989-1990. Lucrurile s-au precipitat însă, iar Klein a ajuns să joace la Dinamo încă din returul sezonului 1988-1989.

„Ne arestează dacă nu semnezi!”

Ani buni din viaţa lui Gelu Simoc au însemnat Corvinul Hunedoara. Din 1982 a fost preşedintele clubului. Corvinul Hunedoara era un nume în fotbalul românesc, ajungând ca în sezonul 1981-1982 să ocupe poziţia a treia a clasamentului Diviziei A. Lucescu, Gabor, Andone, Petcu, Klein,

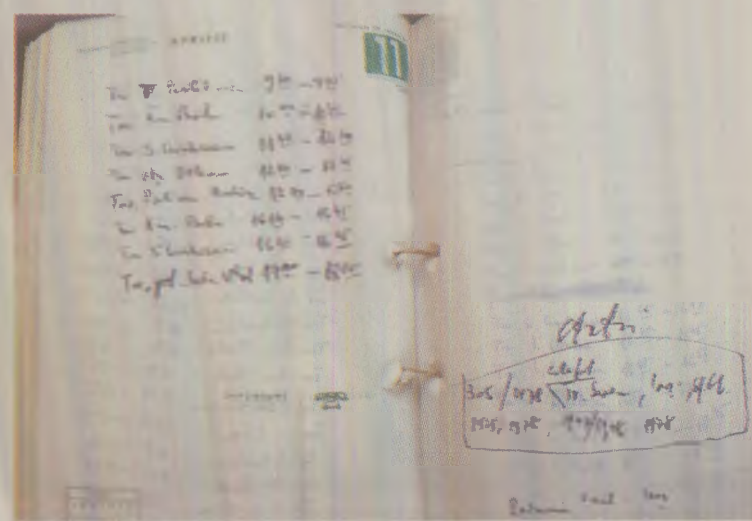
Mateuţ şi mulţi alţii au făcut ca numele de Corvinul Hunedoara să fie rostit de microbistii din întreaga ţară. Rând pe rând, aceştia au plecat la Bucureşti. La Hunedoara mai rămăseră Gabor, Petcu, dar şi Michael Klein. S-au tot făcut presiuni să plece, dar a rezistat. Ca şi Gabor, Gelu Simoc era preşedintele clubului în decembrie 1988. „Pleceam Andone, apoi Rednic, Mateuţ. Cei de la Dinamo i-au promis lui Klein că îl vor ajuta să plece în Germania, dacă va juca un an la echipa lor. Ca orice neamţ, el voia să meargă în Germania, şi de la Corvinul nu avea nici o şansă să plece. Înţelegerea era ca Mişa să părăsească Hunedoara în vara anului 1989, după ce se încheia campionatul. Am fost de acord. S-a întâmplat însă ceva. Lucrurile s-au precipitat. Dinamo nu a mai avut răbdare şi a venit cu presiuni. În decembrie 1988 a venit la Hunedoara generalul Macri, însoţit de nişte colonei, chipurile, cu probleme legate de combinatul siderurgic, unde lucurile ar fi mers prost, nu se făceau planurile. Au început cu presiunile asupra directorului general, Sabin Faur. Au ameninţat cu puşcări, vorbeau de sabotaj, aşa cum obişnuiau. Mai târziu, mi-am dat seama că substratul era transferul lui Michael Klein la Dinamo Bucureşti. La prânz, după ce generalul Macri a făcut controale în combinat, a trecut la atac. I-am explicat că există o înţelegere cu Dinamo, că s-a vorbit cu generalul Diaconescu, cu colonelul Anghelache şi că va merge din vară la Dinamo. A spus că Dinamo joacă în cupele europene şi că Michael Klein trebuie să plece din iarnă la Bucureşti. Călmea, că Dinamo nu avea reprezentanţi la discuţii. A rămas hotărât că nu va pleca din iarnă, că avem o înţelegere cu Dinamo să îl transferăm doar din vară.

(Continuare în pag. a II-a)

Michael Klein a fost căpitanul echipei Corvinul Hunedoara timp de 10 ani

AGENDA ELENEI CEAUŞESCU

Marţi, 11 aprilie 1989, la Cabinele 2 au început primiriile la ora 9:30 şi s-au încheiat la 18:10. În intervalul 12:50-16:14, soţii Ceauşescu au luat masa. Vizitatorii Eleni Ceauşescu au fost obişnuţii Silviu Curticeanu, Poliana Cristescu, Emil Bobu şi Constantin Olteanu. Plus Tudor Postenicu, ministrul de Interne (chemat la începutul zilei, între 9:30 şi 9:45), şi Iulian Vlad, şeful Securităţii (la încheierea ei). Cu generalul Vlad, Elena Ceauşescu a vorbit îndelung, între orele 17:00 şi 18:10.

S-o fi interesat pe Tovarăşa protestele scriitorilor? Greu de crezut că ar fi citit vreun roman sau ar fi fost curioasă de subiecte culturale. Mai azea şi ea de cei cu care-şi petrecea serile la „club” ori de la televizor „noutăţi”. Aşa a aflat că Napoleon a luat cu el savanţii în Egipt şi că dintre ei un anume „sampion” (aşa-i spunea ea) — povesteşte generalul Constantin Olteanu — s-a remarcat. Povestea i s-o fi părut cam fără noimă. La chemat pe directorul Televiziunii Române, Constantin Petre, şi i-a recomandat ca Telegeniclopedia să prezinte amenajarea Dâmboviţei, nu pe „sampion”.

Cu generalul Iulian Vlad vor fi fost multe de vorbit în acele zile.

Lavinia BETA

CEAUŞESCU ŞI CRIZA ANILOR '80

RAȚIONALIZAREA CONSUMULUI DE ENERGIE ELECTRICĂ ŞI TERMICĂ

Economia românească se confruntă în anul 1989 cu mai multe crize. Printre acestea s-au aflat imobilizările în stocuri ale resurselor materiale şi financiare, precum şi facturile neincasate de furnizorii de mărfuri şi servicii la sfârşitul anului 1988. Totodată, o serie de întreprinderi înregistrau pierderi economice peste nivelul planificat. Situaţia a condus la acordarea pentru acestea, de către statul român, a unor credite suplimentare în trimestrul I al anului 1989, în scopul acoperirii „lipsei de fonduri proprii” de la diferite întreprinderi unde se realizau produse nerentabile.

Problemele din economia românească au fost create şi de creşterea volumului fondurilor materiale şi băneşti alocate pentru lucrările economice nepuse în funcţiune, pentru utilajele tehnologice cu durate de

staţionare depăşite, precum şi pentru utilajele disponibile, lucrările şi proiectele abandonate. De asemenea, la începutul anului 1989 s-a constatat faptul că anumite fonduri de investiţii au fost supraevaluate cu prilejul efectuării unor lucrări de avizare a obiectivelor economice.

Nicolae Ceauşescu era conştient de anumite probleme ale directorilor de întreprinderi. El încerca să îi ajute în funcţie de limitele sale de înţelegere a crizei prin care trecea economia românească. Din păcate, acţiunile sale de contracarare a crizelor din economie nu au fost întotdeauna pe măsura intenţiilor declarate. Astfel că s-au accentuat criticile liderului PCR la adresa miniştrilor şi a celorlalte „persoane cu funcţii de răspundere în aparatul de partid şi de stat”. Din ce în ce mai des, Nicolae Ceauşescu li se

adresa cu o expresie consacrată în limbajul comunist, însă extrem de ambiguă prin conţinutul său: „Dacă se acţiona în mod corespunzător”.

1974: stingeţi luminile!

Pentru a cunoaşte şi înţelege maniera prin care Nicolae Ceauşescu vedea rezolvarea crizei economice din România, apelăm la câteva documente oficiale din anii 1974, 1987, 1988 şi 1989. De exemplu, în cadrul şedinţei Comitetului Executiv al CC al PCR de la 26 aprilie 1974, liderul PCR i-a criticat dur pe aceia care n-au respectat indicaţiile sale de reducere drastică a iluminatului în locurile publice (inclusiv de dezafectare a reclamelor luminoase ale magazinelor, restaurantelor etc).

(Continuare în pag. a III-a)

Scrisoarea Doinei Cornea adresată lui Ceauşescu prin intermediul Europei Libere

Domnule Preşedinte, De data aceasta, tonul mesajului pe care vi-l adresez e direct şi fără prea multe manevre, atât a devenit de stringent ceasul pe care-l trăim. Vă rog să consideraţi acest mesaj ca şi cum, prin el, aş ieşi pe stradă, în Piaţa Libertăţii din Cluj, cu o pancartă în mână, pe care stă scris: „Încetaţi reprimarea împotriva celor care şi-au exprimat cinstite opinii! Opiniile lor sunt şi ale noastre! Le datorăm iubire şi solidaritate!”

Poporul român, dar şi Dv., cred, ne aflăm la o răspântie de drum. Această guvernare obscură pe care ne-o impuneţi împotriva fibrei noastre constitutive, morale şi biologice devine tot mai greu de îndurat.

Ne-aţi dărâmat bisericile, cele mai dragi nouă, cele mai vechi. Aţi răscolit morminte de voievozi. Aţi început să dărâmaţi satele ţării, vechi de multe sute de ani, să le distrugeţi ordinea firească. Aţi distrus fiinţa interioară a oamenilor, umilindu-le năzuinţele şi cererile legitime, umilindu-le conştiinţa, silindu-i sub presiuni şi teroare, să ia minciuna drept adevăr şi adevărul drept minciună, să consimţină astfel la propria schilodire morală.

A venit acum şi rândul poezilor? Mai trebuia oare afirmat faptul că poezii sunt sufletul neamului? Poezii, şi nu stearpa ideologie (uneori chiar rimată!) pe care ne-o impuneţi! Ce ar fi devenit cultura noastră dacă Regele Carol I ar fi

redus pe Eminescu la tăcere din cauza scrierilor şi articolelor sale, adeseori incomode pentru regim? Dar Regele Carol a fost un rege luminat. Puneţi capăt acestei politici represive şi mai distrugătoare decât dezastrul economic pe care l-aţi provocat. Ana Blandiana, Dan Deşliu, Mircea Dinescu sunt poezii neamului întreg, şi nu sunt obiectele d-voastră personale. Ca toţi poezii adevăraţi ei sunt purtătorii fiinţei noastre şi apărătorii ei. Reducerea lor la tăcere este o crimă împotriva spiritului. Nu-i veţi putea condiţiona, umili, opri să creeze decât trădând rostul adânc al neamului. Cinstite acestor poezii!

(Continuare în pag. a III-a)

JURNALUL ZILEI

Aprilie — „luna curăţeniei de primăvară”

S-a declarat „luna curăţeniei de primăvară”, programul manifestărilor de partid subtitluind-se practicilor tradiţionale de întâmpinare a Sărbătorii Pastelui. Au dădud scenele caselor de cultură municipale în faza judeţeană a Festivalului naţional „Cântarea României”. După Scînteia, românii robotesc ca furnicile într-un muşuroi şi la producţii-record.

din jurul blocului. Din uzine şi şcoli tinerii erau „scoşi la muncă patriotică” pentru infrumuseţarea parcurilor.

În spaţiile verzi ale Blajului, bunăoară, s-au plantat peste 400 de arbuşti ornamentali, 300 de bucăţi detrandafiri şi 14.000 de răsăduri de flori.

(Continuare în pag. a II-a)

Pacepa, revenit în România

În 1987, în Statele Unite ale Americii a fost editată cartea lui I.M. Pacepa „Orizonturi roşii”. Conţinutul ei a ajuns la cunoştinţa românilor prin foiletoane radiofonice difuzate de secţia în limba română a postului american Radio Europa Liberă. Efectul a fost atât de mare, încât ulterior s-a spus că şi actul de acuzare a soţilor Ceauşescu a fost redactat sub influenţa ei.

La data apariţiei cărţii, diplomatul Gheorghe Tinca era consilier în Misiunea permanentă a României la ONU New-York. A fost primul cititor român al faimosului thriller semnat de autorul consacrat în „artele supunerii

fără luptă”.

Domnul Gheorghe Tinca ne-a relatat următoarele despre revenirea lui I.M. Pacepa în România prin cartea sa:

„Cât timp am fost la post la New York, aveam obiceiul în fiecare week-end să citesc cu multă atenţie suplimentul Book Review al ziarului The New York Times. Urmăream recenzii scurte ale unor cărţi de politică, istorie, relaţii internaţionale etc. care apăruşeră sau urmau să apară. Aşa am dat peste o scurtă notă care anunţa apariţia în scurt timp a cărţii «Orizonturi roşii» a deja celebrului

Ion Pacepa. Cărui român nu i-ar stărni curiozitatea o astfel de veste, mai ales dacă se anunţă că în carte autorul povesteşte întâmplări adevărate din interiorul puterii dictatoriale de la Bucureşti?

Aşa că am început să umblu aproape zilnic prin librăriile aflate în drumul meu către ONU, unde mi-am mâncat amarul aproape şase ani. Treceuse mai mult de o lună şi imi cam pierdusem speranţa, când într-o zi văd în vitrina uneia dintre librării cartea căutăta.

(Continuare în pag. a II-a)

JURNALE PERSONALE

11 APRILIE

Dorin Tudoran: îi dăteţ şi lui lista pentru „Vocea Americii”. Ne înştiinţează că ne-a trimis primele emisiuni Dan Petrescu-Cangeopol, provenind din transcrierea — de Dan Alexe — a casetelor cu dialogul celor doi disidenţi ieşeni. Dan Petrescu voia să fie publicată aici o carte cu acest dialog, în care pentru prima oară doi intelectuali români din ţară discută pe faţă idei politice şi politice pur şi simplu. Până la găsirea unui editor şi a unui traducător vor fi date largi fragmente la „Vocea Americii”, împreună cu scrisoarea de o rară îndrăzneală adresată celor doi de Mariana Marin. Tudoran i-a cerut lui Virgil o prezentare a poeziei, ca introducere la textul ei.

Monica Lovinescu, Pragul. Unde scurte V, Bucureşti, Humanitas, 1995, p. 159-160

Un lucru extraordinar! Intelectualii români iau atitudine, apărându-şi colegii care au criticat în ultimul timp acest regim nepereche în lume şi istorie. Mircea Dinescu, Dan Deşliu şi alţii... Ei şi demitarii (foşti funcţionari de bază ai partidului în anii trecuţi) care au adresat celebra scrisoare deschisă şefului statului la 10 martie vor fi adevăraţi eroii ai neamului din această perioadă atât de neagră pentru România...

(Continuare în pag. a II-a)

JURNALUL OMULUI SIMPLU

„La mine în casă nu vorbeşti de ăla!”

Denisa avea 8 ani şi jumătate în '89 şi spunea că a învăţat de copil ce însemna „mica bişniţă”. Locuiau în Craiova. Apartamentul în care stăteau avea două priviri: una din sufragerie — spre bulevard — şi cealaltă din dormitor — spre curtea interioară. Acolo în curtea interioară erau uşile de aprovizionare ale magazinelor de la parter. Cozile cele mari se formau mereu în faţă, la bulevard. Lumea aştepta de cu noapte ouă, tacămurii de pui, salam sau unt. Dar eu vedeam şi «faţa ascunsă» a lucrurilor. De la fereastra dormitorului observam cum la uşile din dos se formau alte cozii. De oameni mai bine îmbrăcaţi, aceia trebuie să fie fel de servitori ai unor oameni bogăţi. Şi am văzut că oamenii săraci erau la coada din faţă şi erau servicii ultimii. Şi mi ştiam, sau doar imi închipuiam, că oamenii

bogaţi nu stau la cozi. Astfel, cei de la coada din spate trebuie să fi fost servitorii lor.

Toată lumea zice că atunci nu simţeam diferenţele între săraci şi bogăţi. Ei, nu! Pentru mine, de exemplu, bogată era colega mea de clasă, Daniela, care se lăuda că vede desene animate la video şi în pauzele mesteca gumă Tipi-Tip cu surprize colorate. Sau domnul Grecu, al cărui băiat pleca în fiecare vară în Polonia, de unde aducea tot felul de minunăţii pe care le vindea «pe sub mână» vecinilor din bloc. Oamenii ştia trebuie să fi avut servitori... Aşa credeam la vremea aia. Nu mi-l puteam imagina pe domnul Grecu stând la vreo coadă.

Ai mei lucra la Abator. Veneau acasă în fiecare săptămână cu pui, cu carne de porc. Astea nu ne-au lipsit niciodată. Şi nici altceva nu pot să spun că ne-a lipsit de mâncare. Mama îi dădea pulpe de pui doamnei Virginia, de la 4, pe o sticlă de ulei.

(Continuare în pag. a II-a)

CALENDAR

11 aprilie (marţi)
Soarele a răsărit la 6:39, a apus la 19:55
Luna a răsărit la 9:58, a apus la 13:50
Sărbătoare creştină:
Sfântul Ierarh Calinic de la Cernica; Sfântul Sfinţit Mucenic Antipa; Cuviosul Trifina

S-a întâmplat la 11 aprilie 1989

● La Dakar s-au încheiat lucrările unui simpozion internaţional cu tema „Mijloacele de informare în masă şi viitorul Africii”. Participanţii la această în-

tâlnire, organizată cu prilejul marşării împlinirii unui deceniu de la crearea agenţiei panafricane de presă (PANA), şi-au concentrat atenţia asupra problemelor legate de promovarea unei noi ordini internaţionale în domeniul informaticii.

● La Havana, Ion Siminiceanu şi-a prezentat scrisorile de acreditare în calitate de ambasador extraordinar şi plenipotenţiar al Republicii Socialiste România în Republica Cuba.

● La Phenian a avut loc o convorbire între Kim Ir Sen, preşedintele RPD Coreene, şi Norodom Sianuk, regele Cambodgiei, sosit în vizită în RPD Coreea — transmitea agenţia ACTC.

Ramona VINTILĂ

Pacepa, revenit în România

(Urmare din pag. 1)

Era anunțată ca apariție de ultimă oră, avea copertile roșii și era destul de voluminoasă. Cum librăria era închisă, m-am înființat a doua zi la prima oră a deschiderii, ca nu cumva să mi-o ia cineva înainte. M-am întors la Misiune, unde tot personalul, inclusiv ambasadorul, avea birourile și apartamentele în aceeași clădire. Pentru a nu ne rupe de țară, aici iarna era frig, iar vara cald. Am ascuns cu grijă cartea până m-am întors de la ONU. Nici nu am mai mâncat, fiind adânc cufundat în lectură până seara târziu. De fapt, m-a apucat lumina zilei citind cu înfrigurare povestirile lui Pacepa. Nu am terminat-o, astfel că a doua zi m-am învățat puțin pe la birou – să mă vadă lumea – și iar m-am întors la lectură mea palpitantă. În fine, am terminat-o și parcă mi-a părut rău.

De la plecarea sa din 1978, I.M. Pacepa, „defectorul” cu cea mai înaltă funcție din Est, a revenit în România doar prin cărțile sale FOTO: AGERPRES

Nu este cazul să mai amintesc conținutul cărții, căci a fost tradusă și în românește imediat după Revoluție. Remarc doar că a fost scrisă de un profesionist în manipulare. Oricare dintre povestiri avea la bază o întâmplare despre care fiecare auzisem câte ceva din zvonistica de acasă, din relatările celor mai apropiați de Ceaușescu sau din emisiunile Europei Libere. Povestea era apoi împănată cu multe detalii, uneori adevărate, alteori exagerate sau neadevărate, pe care le acceptai cu plăcere, întrucât te luminați căpătând dovezi care confirmau cele auzite.

Mi-am dat seama că sunt manipulat când am citit descrierile făcute de autor mai multor înșepări din Misiune, unde se aflau acestea și cam ce se întâmpla acolo. Atunci am

avut dovada că autorul se abate de la realitate și dacă o face într-un caz pe care îl știu bine, de ce n-ar face-o și în alte cazuri. Întors acasă după mai multe luni, am aflat de la Ștefan Andrei, căruia i-am povestit pasajele care îl priveau, că grotescul era pură

invenție sau îngroșări interesante. Surpriza a apărut după ce am citit cartea. Mi-am dat seama că sunt într-o situație fără ieșire. În apartament nu o puteam ține, căci o puteam găsi oricine ar fi avut datoria să scoțiească prin lucrurile mele. Nu am

incuiat ușa niciodată, căci era inutil. Dacă aș fi păstrat-o să o duc în țară când plecam în concediu, nu puteam fi mai liniștit. Cine mă asigura că la Otopeni vameșii nu mă vor controla, «având pontul» că introduc în țară o carte interzisă? Atât mi-ar fi trebuit, din diplomat ajungeam infractor. Nici nu puteam să o arunc, mă costase 20 de dolari, o gramadă de bani «în lumină» indemnizației mele de numai 770 de dolari.

Ieșirea din încurcături a datorat întâmplării. Unul dintre «colegi» mă întreabă dacă în preumblările mele prin librării nu am văzut o carte a lui Pacepa despre Ceaușescu. Promisese instrucțiuni să o procure și să o trimit urgent la București cu echipa de curieri diplomați sosiți de la Washington la New York și care plecau a doua zi în țară. Nici că se putea o ieșire mai bună pentru mine. I-am spus «colegului» că am văzut-o undeva, am vrut să o cumpăr, dar prețul era prea mare. Dar, dacă ei au nevoie, le-o pot cumpăra. Mai încap vorbe, am primit banii, am luat cartea mea și plecat am fost. M-am întors birourilor după ceva timp. Le-am dat cartea și am reținut cei 20 de dolari. Așa că, din pură întâmplare, am devenit instrumental în introducerea în țară a primului exemplar al cărții «Orizonturi roșii» a celebrului Pacepa. Cât de armonios s-a îmbinat interesul personal al meu cu cel general al lor! Când mă uit acum în urmă, nu mi vine să cred cât de săraci eram, câtă spaimă aveam în noi și, culmea... cât de individuali eram că ducem o viață bună în comparație cu cea a rudelor noastre din țară!.

George TINCA

JURNALE PERSONALE

(Urmare din pag. 1)

Cu ce mă mai ostiesc și eu este faptul că nici VOUĂ n-a stat chiar cu brațele încrucișate... Mircea Dinescu a fost îndepărtat din redacția României Literare, al cărei redactor-șef este D.R. Popescu, președintele Uniunii Scriitorilor. «Intelectualii sunt» Dan Hăuică, Mihai Șora, Octavian Paler, Andrei Pleșu, Alexandru Paleologu... Iar demitarii sunt Corneliu Mănescu, Silviu Brucan, Grigore Răceanu, Alexandru Bărbădeanu, Gheorghe Apostol, Constantin Păvrulescu... Deci toți unul și unul... Să fie într-un ceas bun...

Adrian Fetcuș, Jurnal nepublicat

Am dat un interviu despre România la tv olandeză. Mai târziu, la telefon, o tânără ziaristă, pe un ton provocator: „România este prea mediatizată – am vrea să știm adevărul”.

Sanda Stolojan, Nori peste balcoane. Jurnal din exilul parizian. Traducere din franceză de Micaela Slăvescu. Revizuită de Sanda Stolojan, București, Humanitas, 1996, p. 295

Iar n-am putut să dorm. Ce-o fi, Doamne? Nu există nici un fel de vindecare? Abia pe la 3, o stare bizară: nici veghe, nici somn, nici visare. Parcă-s în Golem de Meyrink. Formidabilă carte. Va trebui să scriu despre ea. Până una-alta, vine

Măruța de la Măgureni și ne dedăm la cele literar-lingvistice... Fiind noi în vacanță, plecăm, așa cum ne-a fost vorba, eu și Ghiță Corbul, la „Fântâna cu Ciresi”. Iarbă, soare, flori. Ne îmbătam de miresmele naturii, Ghiță pofteste și ceva ciocac. Nu accept decât 50 g cu „bricfort”... Deși vacanță, Diana lucrează de zor la biblioteca școlii ei ca „bibliotecară”. Consoarta zice să mergem la Via. Dar nu pot, mă simt tare obosit, îmi trebuie mișcare ușoară și odihnă. Lecturi plăcute, cum e acest Golem cu care mă indelecticesc. Încerc să dorm. Nu merge. Mai bine n-aș mai încerca... Politica și viața. Din nou despre submarinul scufundat, despre reactoare și alte chestii de astea nucleare. Retrospectivă Greta Garbo. Deziluzie. Doamna Garbo trăiește, poartă pălărie cu boruri uriașe, ochelari intens colorați, n-o mai recunoaște nimeni... La New York urmează să se întâlnească în curând Consiliul de Securitate pentru analiza situației din Afganistan. Rău, foarte rău la Jalalabad. Editura Limes a publicat jurnalul lui Andrei Tarkovski („Călăuză”, „Solaris”, „Andrei Rubliov”), cu pagini inedite. Marina Vlady se află la Moscova pentru lansarea cărții sale, „Vladimir sau Zborul întrerupt” (Vladimir Visoțki, fostul soț, din poezia căruia tragem și noi, eu cu Victorian, dar merge greu, că Doru nu prea are timp, e de o lenie incomensurabilă). 250 de ani Christian Schubart (nu Schubert!), poet, muzician, jurnalist, contemporan cu Schiller. Cercetătorii englezi sunt pe cale să descopere „masa rotundă” a regelui Arthur și a cavalerilor săi...

C. Trandafir, Jurnal în curs de publicare la Editura Libra

CULISELE UNUI TRANSFER — MICHAEL KLEIN, DE LA CORVINUL LA DINAMO

(Urmare din pag. 1)

La masă era și colonelul Lucian Văceanu, șeful Securității pe județul Hunedoara. După masă, acesta mi-a spus să mergem la sediul Securității din municipiul Hunedoara să continuăm discuția. Am plecat cu el. Mai fusesem pe acolo, pentru că atunci când plecam cu echipa în turnee duceam tablele, ei semneau hârtiile etc. Știam locul. Prima încăpăre din sediu era goală. Colonelul Lucian Văceanu mi-a zis să stau acolo că se întoarce imediat. Nu mi-am dat seama că m-a închis acolo, în sala aceea goală în care era o bancă. Am tot stat, s-a făcut seară. M-am gândit «asta m-a arestat! M-a adus Văceanu aici ca să mă determine să semnez transferul lui Klein!». Văceanu a plecat. Spre seară, a venit șeful Securității pe municipiul Hunedoara, Luca, la mine. M-a luat direct «Te duci să semnezi hârtia? Te-a lăsat aici ca să te gândești! Stai aici până te gândești! Vino să vorbești la telefon cu Faur». Directorul Combinatului Siderurgic Hunedoara, Sabin Faur, fusese și el «prelucrat» în timpul în care eu eram incuiat în sediul Securității. Am vorbit cu Faur. Mi-a spus și el că dacă nu vreau să semnez hârtia nu bagă generalul Macri la pușcărie, pentru raportări fictive în combinat. «Trebuie să-i dai drumul», mi-a spus. «Nu semnez, că ne ridicăm oamenii în cap», i-am răspuns. Mi-au dat drumul noaptea din sediul Securității. A doua zi, Văceanu, șeful Securității, a venit din nou la Faur. Dimineața la 7. Faur m-a chemat și mi-a dat ordin. «Trebuie să semnezi hârtia!» Am semnat-o. Corvinul dăduse deja patru jucători la Dinamo, care erau și componenți ai Naționalei!

La București

În primăvara lui 1989, Michael Klein a îmbrăcat tricoul lui Dinamo de 40 de ori în perioada 1989-1990. A reușit să își împlinească visul abia în septembrie 1990, când s-a transferat în Germania, la Bayer Uerdingen.

De ce îl dorea Dinamo?

„Era foarte muncitor, dar a avut și talent. Poate fi caracterizat cam așa «Dacă muncă nu e, nimic nu e». Era terenul. El era mijlocăș stânga, dar la Dinamo l-au făcut fundaș stânga. Ce însemna pentru Klein fundaș stânga? Toată partea aceea a terenului era a lui. El putea să meargă de pe fundul terenului până în poarta cealaltă, unde centra. El avea o disponibilitate fizică extraordinară,

Lui Klein (stânga) i se promisese că va fi ajutat să plece în Germania dacă va juca un an la Dinamo

Regretatul Mișă Klein a fost eroul unei mutări care s-a repetat des dinspre Hunedoara către Ștefan cel Mare

el putea rezolva jumătate din teren și îi trăgea și pe alții după el. De aceea s-au și bătut pentru el. Era cel care îi mobiliza în teren. Trăgea el,

dar îi ducea și pe ceilalți după el”, își amintește astăzi Gelu Simoc despre Michael Klein.

Monalisa HIHN

JURNALUL OMULUI SIMPLU

„La mine în casă nu vorbești de ăla!”

(Urmare din pag. 1)

Sau dădeau «didași» de porc pentru ouă lui nea Mitică, care avea un prieten la Avicola. Pe mine mă trimiteau la coadă la pâine. Luam pe cartelă câte două pâini. Jumătate de franzelă pentru fiecare membru al familiei – eu, mama, tata și soră-mea. Îmi amintesc că, într-o zi, am dat cartela doamnei de la teighea și ea mi-a pus în brațe trei pâini. M-am uitat o clipă la ele, pentru că nu înțelegeam, dar în secunda următoare m-am întors pe călcăie și am rupt-o la fugă.

Alergam ca și cum m-ar fi urmărit cineva. Mi-era teamă că femeia și-a dat seama că a făcut o greșală și fuge după mine. I-am povestit mamei acasă, care a râs de mine. Dup-ăia, vreo săp-

tămană, nu m-am mai dus la pâine. Am trimis-o pe soră-mea.

Singurele lucruri care ne lipseau erau hainele. În Craiova nu găseai nimic de îmbrăcat, așa că eram nevoiți să mergem la Slatina. De acolo era sora lui Nicolae Ceaușescu și se găseau de toate.

Nu mi-era frică de multe lucruri. N-am înțeles multă vreme de ce nu trebuie să vorbesc despre ceea ce aud în casă, despre „Tovarășul” sau despre faptul că mi se părea oribilă cravata de pionier. M-am învățat minte însă într-o zi când, abia dăduse căldura și eram cu tata pe balcon. Nu mi-amintesc cum sau în ce context am pronunțat numele Ceaușescu. Probabil am pus o întrebare deplasată... În momentul ăla, palma tatei a plecat cu putere spre mine. Am simțit durerea pe

obrazul drept și mi s-au umplut ochii de lacrimi. Nici n-am avut timp să mă dezmeticesc, că m-a apucat de braț așa, ca de-o aripă, și m-a băgat în casă. Mi-a dat drumul să cad pe o dormeală și a început să îmi spună, cu voce scăzută, printre dinți, clocotind – de furie sau de spaimă – să nu mai pronunț numele ăla în viața mea, dacă nu e într-un cântec sau o poezie patriotică. «La mine în casă nu vorbești de ăla!», mi-a zis. «Și nu pui întrebări despre el nici afară! Vezi că și pereții au urechi!».

Târziu, după revoluție, am aflat că unul dintre vecinii noștri fusese turnător la Securitate și că încercase să-l racoleze și pe tata.

(a consemnat

Andreea SMINCHIȘE)

DIN ARHIVELE SECURITĂȚII

Brucan, dezamăgit de declarațiile lui Apostol

Strict secret

Exemplar unic

Notă

1. Din ancheta efectuată asupra lui Brucan Silviu în ziua de 11 aprilie a.c. au rezultat următoarele:

a) S-a purtat o discuție cu el, în scop de demascare, în cadrul căreia i-au fost reliefate principalele aspecte din declarațiile ce le-a dat până în prezent care atestă implicarea sa în activități de natură informativă cu diplomați-spioni de la ambasadele SUA și Angliei din București. I s-a precizat că faptele sale constituie infracțiuni de trădare. A răspuns că nu are nimic de obiectat cu privire la cele spuse și recunoscute de el în declarațiile date.

În continuare i s-a spus că dorim să-i prezentăm o înregistrare cuprinzând aprecieri făcute la adresa sa de unul dintre semnatarii scrisorii, care conține cu concluziile noastre.

A ascultat cu atenție fragmentul când Apostol Gheorghe îl califică drept trădător și unealtă a serviciilor

de spionaj americane. A recunoscut imediat vocea, după care a afirmat: „Prin această declarație Apostol este un om terminat din punct de vedere politic”. În continuare, s-a arătat vizibil marcat, a repetat de mai multe ori cuvântul formidabil și a subliniat că „acum este omul vostru, nu mai este prietenul meu”. De asemenea, a menționat „și când te gândești pe cine voia Gheorghiu-Dej să lase la conducerea partidului”.

Brucan Silviu a tras concluzia că, pe lângă mutarea sa la Zimnicea, ar fi posibil să fie trimis în justiție, situație ce nu a avut-o în calcul, deoarece, după părerea lui, aceasta ar putea duce la înrăutățirea în continuare a relațiilor cu SUA, ceea ce nu ar conveni României.

I s-a atras atenția că asemenea calcule nu au nici o valoare și că, în calitatea lui de cetățean român, trebuie să fie preocupat, în primul rând, de respectarea legilor țării.

b) În cursul zilei a reformulat unele din declarațiile date anterior, com-

pletându-le cu noi elemente din care rezultă implicarea lui în furnizarea de informații diplomaților americani și englezi.

c) Referindu-se la mutarea la Zimnicea, a arătat că o va lua și pe fiica sa chiar dacă autoritățile nu i vor aproba stabilirea domiciliului în această localitate.

S-a arătat preocupat că nu a fost vizitat de reprezentanții Consiliului Popular al municipiului București, care urmau să-i comunice data mutării și modul de soluționare a problemelor prezentate de el în scris.

2. În discuțiile purtate la domiciliu cu soția sa, după ce a venit de la anchetă, Brucan Silviu a afirmat că, după opinia sa, pentru anchetatori problema mutării sale la Zimnicea nu ar fi atât de importantă, accentul fiind cu totul altul. El crede că tot efortul ce s-a depus până în prezent ar viza dezicerea, dar el nu o va face. Nu ar fi exclus ca unul sau altul dintre semnatarii să o facă însă.

Brucan le-a confirmat membrilor

familiei că (există) o declarație impropriea lui dată de unul care, spre deosebire de el a fost chemat la Comitetul Central. La întrebarea fiicei sale cu privire la certitudinea pe care el o are că lucrurile stau așa, Brucan a răspuns că așa a auzit.

3. În cursul dimineții, Nicolae Mircea și-a cumpărat bilet de tren pentru a se deplasa la Călărași în ziua de 12 aprilie a.c.

Din discuțiile purtate cu soția, a rezultat că el intenționează să solicite o parte din concediul de odihnă pentru a-l folosi în vederea mutării, atunci când ea va fi stabilită de Consiliul Popular.

Nr. d-3/00187.617

Din 12 aprilie 1989

Document din volumul: Dosarul Brucan.

Documente ale Direcției a III-a Contrainformații a Departamentului Securității Statului (1987-1989), Iasi, Editura Polirom, 2008, p. 573-575

JURNALUL ZILEI

(Urmare din pag. 1)

Urma, de asemenea, confecționarea de dale și borduri pentru repararea sau amenajarea trotuarelor, anunța ziarul județean Unirea din Alba. Cum nu e „dialectică” lauda fără critică, jurnaliștii locali au „descoperit” că între blocurile 18 și 19 s-au deteriorat spațiile de joacă pentru copii fără să se fi luat (încă!) „măsurile corespunzătoare”.

Berea dăunează grav sănătății

„Persoanele care consumă peste patru litri de bere pe săptămână sunt de trei ori mai expuse riscului imbolnăvirii de cancer decât cele care beau mai puțin sau deloc – aceasta este concluzia unui raport al Fondului britanic pentru cercetări oncologice”, anunță ziarul județean Oltul. Potrivit specialiștilor (?), berea con-

ține cele mai multe substanțe cancerigene dintre toate băuturile alcoolice. Este, oarecum, similară în efecte nedorite fumului de țigară. În plus, băutorii de bere sunt primii expuși cancerului de pancreas.

Atentat la puritatea folclorului

Pe scena Centrului de cultură și creație din Gheorghieni s-a desfășurat concursul formațiilor și interpreturilor de muzică populară din cadrul Festivalului național „Cântarea României”. S-au reunit (într-un minut buchet) cei mai buni reprezentanți ai genului. „Alături de veterani cântecului popular, cum ar fi fluierașul András József din Mihăileni-Șimonești, în vârstă de 80 de ani, multlaureat al marelui festival, și-au dat concursul numeroase formații alcătuite majoritar din tineri, care preiau și duc mai departe incon-

fundabile valori ale folclorului de pe meleagurile harghite. ”Desi au fost opt ore de program, membrii juriului s-au declarat nemulțumiți de numărul redus și calitatea mediocară a solistilor vocali. Formația OJT Miercurea-Ciuc și-a conectat instrumentele la stații de amplifi-

care, inițiativă taxată de ziaristi de la Informația Harghitei drept „gest care distorsionează în cadrul unui concurs de asemenea anvergură, în care puritatea și autenticitatea folclorului, precum și acuratețea interpretării sunt elementele fundamentale”.

Săptămână de producții-record

Scinteia anunța în ultima perioadă, producții suplimentare și economii importante în întreprinderi din întreaga țară. Frunțase sunt întreprinderile din București și din județele Cluj, Suceava, Bacău și Dolj. „Numeroase colective muncitorești au declarat perioada 3-9 aprilie „Săptămână de producții-record”, fiind hotărâte ca și prin această valoroasă inițiativă să îmbogățească bilanțul realizărilor deosebite dedicate zilei de 1 Mai”, raporta corespondentul Scinteii la Suceava. Spre exemplu: unitățile forestiere de exploatare și transport Iacobeni și Vatra Dornei au realizat suplimentar 350 de metri cubi de cherestea. Întreprinderea de Materiale de Construcții a avut un plus de 100 metri cubi de prefabricate din beton armat, iar Filatura de In și Căneapă a depășit planul cu 1.000 metri pătrați de țesături. Toate s-au economit, în condițiile unor importante facturi de materii prime, materiale, energie electrică și combustibil convențional”.

Argint pentru gimnaste

S-a încheiat competiția internațională de gimnastică organizată la Cottbus, în R.D. Germană. Românele n-au adus nici o medalie de aur acasă, însă în concursul special pe aparate Camelia Mândricel s-a clasat pe locul al doilea la paralele, cu 9,675 de puncte. Coechipiera sa, Maria Neculiță a ocupat locul al doilea la bărnă cu 9,75 de puncte și locul al treilea la sol cu 9,71 de puncte. La toate cele patru aparate din cadrul concursului, locul întâi a fost ocupat de americanca Brandy Johnson.

„Olimpiade” școlare

Ca orice frunțasi și liceenii buni sărbătoreau timpul liber prin muncă. Faza finală a olimpiadelor școlare profesionale a fost în plin avânt. La Clubul Minerul din Bălan s-a deschis festiv concursul de meserii, în fața finală. În întrecere au fost elevii instituțiilor cu profil minier. Consiliul Județean al Organizației Pionierilor

Harghita a inițiat un concurs în Miercurea-Ciuc, sub genericul „Cupa speranțelor”. În competiție s-au înscris cei mai buni elevi ai liceelor de electronică.

„Moștenirea” lui Mircea cel.. Mare

Teatrul Național „I.L. Caragiale” din București a anunțat premiera spectacolului „Moștenirea”, „producție a dramaturgiei naționale”. Scenariul lui Titus Popovici e în consens cu indicațiile de valorificare a tradițiilor și luptelor seculare. Lui Mircea nu i se mai zice însă „cel Bătrân”, ci, precum lui Ștefan-Vodă, „cel Mare”. Curând teatrele vor intra în fierberea „Săptămânii dramaturgiei românești contemporane”. În consecință, Teatrul Național din Craiova anunță premieră cu „Piticul din grădina de vară”, de Dumitru Radu Popescu. La Cluj era anunțată „Arma secretă a lui Arhimede”, de Dumitru Solomon („o pleoacărie pentru înțelegerea și pacea din lume”).

Alexandra ZOTTA

CEAUȘESCU ȘI CRIZA ANILOR '80

Raționalizarea consumului de energie electrică și termică

(Urmare din pag. 1)

Cu acel prilej, Nicolae Ceaușescu a declarat: „Nu vreau să mai revin la energie – că am discutat recent cu tovarășii – trebuie numai să spun că nu se aplică hotărârile Comitetului Executiv. În comerțul interior se constată că nu se aplică și nu s-a trecut la reducerea iluminatului, la scoaterea luminilor. S-au stins atunci și acum s-au reaprins din nou. Hotărârea Comitetului Executiv prevede, și eu după o lună de zile voi trimite Procuratura și voi trimite în judecată pe cei care nu vor aplica legea. Să fie clar pentru toată lumea. Nu se poate merge mai departe în felul acesta. Sunt județe care n-au acționat de la început, cum este, de exemplu, Brașovul. I-am spus tovarășului Drăgan și de Anul Nou, și după aceea. În București, la fel, lucrurile nu se simt cum trebuie. Noi trebuie să înțelegem, tovarășii, că nu am stins atunci două-trei zile luminile și după aceea să revenim. Hotărârea prevede clar: se vor dezafecta luminile respective, se va strânge totul. Practic, nu s-a făcut nimic. S-au stins câteva zile și s-au reaprins din nou. Trebuie o dată să aplicăm hotărârea și trebuie stabilit – așa cum s-a stabilit – pentru fiecare județ pentru iluminat trebuie stabilit câtă lumină, câtă energie (electrică se consumă – n.r.) și nimic în plus. Nici în ce privește apa caldă nu s-au luat măsuri. Și căldura, la fel. Adică, nu se aplică, nu se urmărește aplicarea legilor. Eu atrag foarte serios atențiunea că am creat o comisie de partid și de stat să acționeze, să punem ordine aici.

În general, este necesar ca Ministerul Aprovizionării, care are sarcina și de elaborare de norme de consum, să acționeze mai rapid, sigur, împreună cu Comitetul de Stat al Planificării, cu ceilalți pentru a pune mai multă ordine. Sigur, s-au început unele lucruri, dar se lucrează cu mare întârziere. Nu trebuie să trecă ani de zile, că facem studii. Acestea trebuie rezolvate rapid și pe urmă o să mai studiem și să perfecționăm, pentru că este obiceiul că o problemă se da cuiva și durează ani de zile până se propun soluții și tot te informează că se studiază. Aici sunt necesare măsuri hotărâte pentru a pune ordine.

Acesta să fi fost, oare, începutul măsurilor de raționalizare a energiei electrice, termice, a gazelor naturale, a alimentelor și a apei calde menajere pentru populația României? În actualul stadiu al cercetărilor, putem răspunde afirmativ la această întrebare. În acest sens, putem utiliza ca argumente extrasele din documentele oficiale pe care le edităm în continuare.

1987: cote reduse de curent și gaze

Decretul Consiliului de Stat nr. 272/1987 din 11 noiembrie 1987 privind unele măsuri pentru raționalizarea consumului de gaze naturale și energie electrică.

Art. 4. Toți cetățenii sunt obligați să ia măsuri stricte pentru economisirea consumului de gaze naturale și energie electrică și să se încadreze în cotele stabilite prin prezentul decret. (...)

Consumurile de gaze naturale și energie electrică pentru activități neproductive se reduc cu cel puțin 30% (...). În caz de repetare a depășirii consumurilor se aplică măsura înlocuirii din funcție a cadrelor de conducere vinovate.

(...)

Art. 7. Se interzice folosirea pentru încălzirea spațiilor din toate unitățile socialiste de stat, cooperatiste și obștești și din imobile a oricăror aparate consumatoare de energie electrică.

„Buletinul Oficial al Republicii Socialiste România”, partea I, nr. 53 din 11 noiembrie 1987

1988: program redus de căldură și apă caldă

Legea nr. 21 din 2 decembrie 1988 pentru aprobarea Decretului Consiliului de Stat nr. 315/1988 privind asigurarea producției de energie, folosirea rațională a energiei electrice, termice și a gazelor naturale și regimul de lucru al unităților economice și sociale pe perioada de iarnă 1988-1989.

Programul de distribuire a apei calde menajere în perioada 15 octombrie 1988-31 martie 1989

Locuințele racordate la centrale de termoficare, centrale electrice de zonă, cvartal, bloc (apă caldă menajeră):

Luni și vineri: câte două ore și jumătate pe zi (intervalele orare: 05:30-06:30; 18:30-20:00) – în perioadele 15 octombrie-15 decembrie 1988 și 1 martie-31 martie 1989;

Martți, miercuri, joi și sâmbătă:

Din cauza reducerii consumului de energie românii îndurau frigul atât acasă, cât și la serviciu FOTO: Andrei Pandele

câte patru ore pe zi (intervalele orare: 05:30-07:00; 18:00-20:30) – în perioadele 15 octombrie-15 decembrie 1988 și 1 martie-31 martie 1989;

Duminica: cinci ore pe zi (intervalele orare: 07:30-09:30; 19:00-22:00) – în perioadele 15 octombrie-15 decembrie 1988 și 1 martie-31 martie 1989;

Locuințele care nu sunt racordate la centrale de termoficare, centrale electrice de zonă, cvartal, bloc (apă caldă menajeră):

1 martie-31 martie 1989;

Luni și vineri: câte două ore și jumătate pe zi (intervalele orare: 05:30-06:30; 19:00-20:30) – în perioada 15 decembrie 1988-1 martie 1989;

Martți, miercuri, joi și sâmbătă: câte cinci ore pe zi (intervalele orare: 05:30-07:00; 18:00-21:30) – în perioada 15 decembrie 1988-1 martie 1989;

zi (intervalele orare: 07:30-09:30; 18:30-22:00) – în perioada 15 decembrie 1988-1 martie 1989;

Locuințele care nu sunt racordate la centrale de termoficare, centrale electrice de zonă, cvartal, bloc: câte șapte ore zilnic (intervalele orare: 05:00-07:00; 12:00-14:00; 19:00-22:00) – în perioada 15 decembrie 1988-1 martie 1989.

Colecția de legi, decrete și alte acte normative, 1988, IV, 1 octombrie-31 decembrie, Consiliul de Stat, Sectorul Buletinului Oficial și al publicațiilor legislative, 1989.

1989: reduceri ale reducerilor

Anexa nr. 1 din Decretul Consiliului de Stat nr. 118 din 29 aprilie 1989 privind asigurarea producției de energie, folosirea rațională a energiei electrice și termice pe perioada de vară 1989.

Program privind distribuirea apei calde menajere în perioada de vară (1 aprilie-31 octombrie 1989)

Locuințele racordate la centrale de termoficare, centrale electrice de zonă, cvartal, bloc:

jumătate pe zi (intervalele orare: 05:30-06:30; 18:30-20:00);

Martți, miercuri, joi și sâmbătă: câte patru ore pe zi (intervalele orare: 05:30-07:00; 18:00-20:30);

Duminica: cinci ore pe zi (intervalele orare: 07:30-09:30; 19:00-22:00);

Locuințele care nu sunt racordate la centrale de termoficare, centrale electrice de zonă, cvartal, bloc: câte trei ore și jumătate zilnic (intervalele orare: 05:00-06:30; 19:00-21:00).

„Buletinul Oficial al Republicii Socialiste România”, partea I, nr. 17 din 3 mai 1989, Dr Petre OPRIS

ARTICOLUL ZILEI

ECHITATE ȘI UMANISM

Precum știm, luna trecută s-a început cea de a treia etapă a majorării retribuțiilor oamenilor muncii din țara noastră, prevăzută pentru cinciul 1986-1990. A beneficiat un eșalon de bază al economiei naționale, lucrătorii din industria minieră. Acum, în aprilie, se aplică pentru toți cei din unitățile industriale aparținând Ministerului Petrolului, Ministerului Energiei Electrice, Centralei-departament a geologiei, din activitatea de foraj și lucrări geologice, a căror retribuții depășesc 2.250 lei, asigurându-se astfel generalizarea majorării de retribuții în respectivele ramuri și sectoare. Numărul acestora depășește 130.000 persoane.

Act social inclus de 20 de ani încoace, în prevederile fundamentale ale fiecărei cincinale, aduce însă de fiecare dată, particularități și semnificații noi. În actualul cincinal, a debutat la 1 august 1988, din inițiativa secretarului general al partidului, a tovarășului Nicolae Ceaușescu, mărindu-se până acum, veniturile la peste 4,5 milioane de oameni ai muncii, adică la circa 60% din întregul personal muncitor. Recent, tot la propunerea tovarășului Nicolae Ceaușescu, Comitetul Politic Executiv al CC al PCR a hotărât încheierea cu o lună mai devreme a acțiunii de majorare a retribuțiilor. Sunt noi dovezi ale grijii partidului și statului nostru pentru om și nivelului bunăstării sale, încă o exprimare la scară vieții a umanismului politicii Partidului Comunist Român. Așa cum sunt și dovezi de netăgăduit ale acumulărilor realizate la scara economiei și ale venitului național, pe baza cărora s-au putut și se pot împlini toate aceste creșteri de retribuții.

De asemenea, modul de aplicare, diferențiat, pe niveluri de retribuții, categorii și trepte de încadrare, atât pentru muncitorii, maștrii, cât și pentru personalul TESA, este menit să stimuleze la perfecționarea profesională, la eforturi sporite și la o tot mai înaltă competență, în rezolvarea sarcinilor de producție, contribuind la întronarea normelor de etică și echitate în toate sferele vieții sociale.

Este de remarcat, în context, faptul că atât muncitorii, maștrii cât și personalul TESA vor beneficia proporțional, după aport și efort, și de majorarea corespunzătoare a părții variabile a retribuției, anume prin creșterea adaosului de acord, a sporului de vechime, și a celorlalte adaosuri ce se calculează în funcție de retribuția majorată, cum sunt mărirea cotelor de participare a oamenilor muncii la realizarea producției, a beneficiilor și la împărțirea beneficiilor, precum și prin creșterea fondurilor de premiere.

Ca și majorările din etapele precedente, nici acestea de acum, nu afectează drepturile de alocație de stat pentru copii, nivelul chiriilor, iar până la 31 august a.c. nici contribuția lunară a părinților pentru copiii din creșe și grădinițe. Sunt, așadar, tot atâtea plusuri în bugetele de familie ale oamenilor muncii, sunt, desigur, tot atâtea elemente concrete, reșimțite de fiecare dintre noi, în creșterea nivelului de trai, componentă fundamentală a politicii partidului nostru, indicator al înscrierii României socialiste, până la sfârșitul cincinalului viitor, în rândul țărilor medii dezvoltate ale lumii.

Ileana ALEXENI
Făcăra, nr. 14/1989

Scrisoarea Doinei Cornea adresată lui Ceaușescu prin intermediul Europei Libere

(Urmare din pag. 1)

Opriti reprimarea celor drepti! Opriti infamele inscenari de procese: nimeni nu crede ca un poet poate fi traficant. Traficanții sunt poate cei care vand în țări străine copiii țării; traficanții sunt cei care vand pâinea, laptele, carnea de la gaze copilor.

Puneți în libertate ziaristi și tipografi care

n-au altă vină decât aceea de a nu mai fi suportat să trăiască în minciună. Cinste lor!

Încetați persecuțiile împotriva înalților foști demnitari comuniști care, pe drept cuvânt vă reproșează de a fi angajat țara într-un socialism de tip anacronic și represiv. Ar fi mai înțelept să țineți cont de propunerile lor pentru a scoate țara din marasm.

Un lucru e cert. Poporul s-a săturat, de mult,

de tipul de socialism pe care îl aplicați. V-au spus-o deja în 1977, cei 33 de mii de mineri din Valea Jiului. V-au spus-o recent miile de muncitori și cetățeni din Brașov. V-au spus-o, cu riscuri enorme, o seamă de intelectuali cinstiți prin protestele lor individuale. Numele lor sunt cunoscute și îndrăgite de cetățenii țării.

Atâtea vreme cât sunteți în viață, iar poporul este cotoplit de armata d-voastră de securiști,

aveți puțința să prezentați cetățenilor o imagine contrafăcută a realității – în care oricum nimeni nu crede. Puteți fi însă sigur că istoria nu iartă. Când nu veți mai avea puteri asupra ei, ea vă va judeca după faptele d-voastră. După faptele morale și nu după giganticele, inutile și urâtele construcții de beton prin care încercați să înlocuiți construcțiile spiritului.

Doina CORNEA

CĂRȚI DE BUCATE

Sfaturi gospodărești pentru tinere

Cartea „Sfaturi gospodărești pentru tinere”, apărută la Editura Ceres, se adresează în special tinerelor care trăiesc și își desfășoară activitatea la sate, dar autoarea Tamara Grăneanu consideră că lucrarea poate fi la fel de utilă și celor de la orașe, deoarece, cu mici diferențe, problemele care stau în fața unei tinere gospodine sunt aceleași.

În primul capitol, „Câte ceva despre încălzirea în care se gătește”, tinerele sunt sfătuite cum să-și amenajeze bucătăria și cum să o întrețină. „Este necesar să se acorde o atenție deosebită intr-o bucătărie și altor factori, cum ar fi: iluminatul, încălzitul, aerisirea, precum și aspectul general, bucătăria adesea servind și ca o sufragerie. O perdeluță cochetă nu incomodează aerisirea bucătăriei, dar în schimb o transformă într-un loc plăcut. O plantă ornamentală, fixată pe un suport, o înfrumusețează, iar expunerea condițiilor în vase corespunzătoare, pe lângă faptul că ușurează munca gospodinei, creează o senzație de ordine și curățenie.”

Gospodina putea afla în 1989 și ce ținută trebuie să poarte în bucătărie: „Este necesar să aibă rochii speciale sau halate care să fie purtate în timpul pregătirii

mâncărurilor. Se recomandă ca această îmbrăcăminte de protecție să fie confecționată dintr-un material lăvăbil, în culori deschise, de preferat alb, care se poate fierbe. Nu sunt indicate capotele lungi. Se vor folosi și un șorțuleț, o bonetă sau o bismăluță. Aceste obiecte vestimentare se scot la terminarea lucrului în bucătărie și se păstrează într-un loc potrivit, în bucătărie, pentru a nu împărstia mirosul care eventual s-ar imprima. Spălarea lor se face de câte ori este necesar”. Al doilea capitol este dedicat metodelor de pregătire a alimentelor. De aici aflăm că metodele biochimice contribuie la diversificarea produselor, la sporirea comestibilității acestora. De asemenea, influențează pozitiv calitățile gustative ale produsului.

Autoarea propune și un capitol despre aranjarea meselor. „O masă frumos împodobită cere și un buchet de flori, care nu trebuie însă să fie prea mare sau prea înalt, aranjat în vase corespunzătoare. Pentru micul dejun se așază pe masă fie de masă colorată, fie un set simplu. Pentru fiecare persoană se așază o farfurioară de aperitiv, un tacâm format din furculiță, un cuțit și o linguriță. Furculița se pune în stânga

farfurioarei, cuțitul în dreapta, cu lama spre farfurie și lingurița în față, sau toate se pun în partea dreaptă pe un suport de tacâmuri, care poate fi din metal, sticlă sau material plastic. Servetelele din hârtie sau din pânză se pune în partea stângă a farfuriei, iar câteva vase comune (coșulețul de pâine, untiera, solnița, farfurioara cu gem) se așază în mijlocul mesei. Pentru masa de prânz se înmulțesc numărul farfuriilor și al pieselor din tacâm în funcție de felul mâncărurilor și de numărul lor. Pentru masa de seară se pune pe masă vesela și tacâmurile corespunzătoare felurilor de mâncare stabile, care de obicei sunt mai puțin decât la prânz. Este bine ca la orice masă totul să fie pregătit din timp pentru ca atunci când se servește, gospodina să nu se mai ridice pentru completarea celor necesare.”

Din cuprinsul cărții, tinerele pot afla și cum se alcătuiește meniurile. „Un proverb vechi recomandă ca dejunul să-l mănânci singur, prânzul să-l împarți cu prietenii, iar mâncarea de seară să o dai dușmanului”, amintește Tamara Grăneanu. De regulă, micul dejun se compune dintr-un ou, o felie de salam sau de brânzeturi, o

felie de pâine cu gem sau marmeladă, miere, o ceașcă de ceai, lapte. Prânzul se începe cu un preparat lichid sau un preparat cald mai ușor (mămăliguță prăjită cu brânză, o budincă din legume, ruladă cu cașcaval sau ciuperci) care se servește cu felul întâi, urmate de o mâncare cu sau fără carne însoțită de o garnitură și salată de sezon sau murături. Prânzul se încheie de regulă cu un desert. Acesta poate fi alcătuit și al piștelor din tacâm în funcție de felul mâncărurilor și de numărul lor. Pentru masa de seară se pune pe masă vesela și tacâmurile corespunzătoare felurilor de mâncare stabile, care de obicei sunt mai puțin decât la prânz. Este bine ca la orice masă totul să fie pregătit din timp pentru ca atunci când se servește, gospodina să nu se mai ridice pentru completarea celor necesare.”

Un alt capitol este dedicat ornării bucatelor. „Având la dispoziție diverse legume crude, zarzavaturi fierte, frunze de salată, de pătrunjel, ceapă, diverse murături, într-un colorit variat, se poate asigura o ornamentație plăcută. Pentru a orna unele dulciuri, în special torturile, uneori se poate folosi și zahărul pudră. Bucățile de

jeleuri diferit colorate sau de rahat, tăiate cu un cuțit, pot servi la alcătuirea unor modele naționale, motive florale etc. Cartea le informează pe gospodine și cu privire la primirea oaspeților.”

După aceste capitole introductive urmează rețetele culinare, de la gustări reci și calde, preparate din ouă, din paste făinoase, orez, mălai, preparate din produse lactate, supe, ciorbe, borșuri, preparate din legume fără carne, preparate din ciuperci, din pește, până la budinci și suflouri, creme, înghețate, torturi. O rețetă preparată des este cea de crochete din brânză de vaci cu mere. Aveți nevoie de 300 g brânză de vaci, 50 g griș, 100 g mere, 25 g zahăr, trei ouă, sare, 20 g făină, 20 g pesmet, 150 ml ulei, 150 g smântână. Brânza sfărâmată cu furculița sau dată prin mașina de tocat se amestecă împreună cu merele curățate și date pe răzătoarea mare, cu zahărul, grișul, ouăle. Totul se omogenizează, se porționează și se formează chiflețele alungite, ovoidale sau bețigoare lungi de 8-10 cm care se dau prin făină, ouă și pesmet și se prăjesc în ulei mai mult. Se servesc calde, cu smântână, ca desert.

Carmen DRĂGAN

STEUA, ÎN FINALA CCE LA HANDBAL MASCULIN, DINAMO S-A OPRIT ÎN SEMIFINALELE CC

Handbalul românesc impunea în urmă cu 20 de ani înfinit mai mult respect decât în zilele noastre. La nivelul echipelor de club, țara noastră se mândrea cu performanțe de-a dreptul excepționale, în penultimul act al competițiilor europene intercluburi, ediția 1988-1989, România având nu mai puțin de cinci reprezentante, trei la feminin (Mureșul Târgu-Mureș - în Cupa Campionilor Europeni, Știința Bacău - în Cupa Cupelor, Chimistul Râmnicu Vâlcea - în Cupa IHF) și două la masculin (Steaua București - în Cupa Campionilor Europeni, Dinamo București - în Cupa Cupelor). Dintre acestea, trei aveau să accedă în finale, iar două (Știința și Chimistul) reușeau să-și aducă chiar mult răvnite trofee! Iar cum într-unul din numerele trecute ale Științei v-am prezentat etapă cu etapă drumul spre succes al fetelor, acum vom rememora parcursul plin de reușite al băieților.

Așadar, la începutul lui aprilie '89, Steaua și Dinamo forțau pătrunderea în finala Cupei Campionilor Europeni, respectiv a Cupei Cupelor. Misiunea lor nu se anunța însă deloc facilă, campioana României trebuind să dea piept într-o dublă manșă cu HK Drott Halmstad, cea mai bună echipă masculină de club din Suedia la vremea respectivă, iar Dinamo cu formația franceză US Créteil. Primul examen al „militarilor”, în deplasare, se anticipa a fi cu atât mai dificil cu cât antrenorul Radu Voinea și Ștefan Birtalan nu puteau conta pe serviciile coordonatorului de joc al echipei, Adrian Ghimes, și pe cele ale lui Constantin Petre. Chiar și în aceste condiții însă, printr-o mobilizare exemplară, după cum a relatat la vremea aceea ziarul Sportul, Steaua a reușit o victorie de mare prestigiu la Halmstad, 24-23 (10-10). „Această victorie a fost facilitată și de inspirată schemă tactică adoptată de antrenori ca urmare a indisponibilităților, adică

Adrian Ghimes (la minge) era coordonatorul de joc al Stelei FOTO: Revista SPORT

plasarea avansată în sistemul defensiv a lui Vasile Stângă, care a făcut deosebită risipă de energie și a avut un bun aport în contraatac. De altfel, trebuie să mai remarcăm foarte buna prestație a portarilor Tudor Vasile - cu lansări prompte spre semicercul

advers, și Adrian Simion - care a apărut și două lovituri de la 7 metri (min. 14 și 26). Lor li se adaugă Marian Dumitru și Dumitru Berbecu, cu o importantă contribuție în ambele faze ale jocului...”, a concluzionat trimisul Sportului la fața locului.

Golurile Stelei au fost marcate de: Berbecu (9), Stângă (6), Dumitru (6), Mirică (1), Ștot (1) și Cîlcu (1). În aceeași zi, la Buzău, cu înfățișări subtile pe semicerc, cu o apărare avansată și agresivă, permanent la intercepție și adesea suficient de dur...”. În ultimul act al Cupei Campionilor Europeni, pe Steaua o așteptau în mai '89 două confruntări de foc împotriva campioanei URSS, SKA Minsk, totodată deținătoare Cupei Cupelor din sezonul precedent.

maize pe un succes la o diferență mai mare de scor a „roș-albilor”.

Desfășurarea ostilităților în manșele secundare n-au avut darul să surprindă. Jucând în fața propriilor suporteri, Steaua a reușit un nou succes în fața celor de la HK Drott, de această dată mai concludent, 29-22 (15-5), după o primă repriză de excepție, și s-a calificat în finala CCE, în timp ce Dinamo a capotat în Franța, scor 20-26, și a părăsit Cupa Cupelor. „Ar fi nedrept să facem remarcări individuale într-un meci în care s-a evidențiat ECHIPA: Vasile, Simion - Berbecu, Dumitru, Vasile Stângă, Cîlcu, Ionescu, Mirică, Niculae, Ghimes, Ștot, Aurel Stângă. Steaua a făcut nu numai o demonstrație de handbal, ci a oferit și o lecție cum se luptă pentru o victorie”, a elogiat Sportul calificarea Stelei, obținută în fața unei echipe suedeze care eliminase din competiție puternica grupare spaniolă FC Barcelona. Și de această dată, cel mai bun marcator al „roș-albaștrilor” a fost Berbecu, cu 7 goluri, celelalte reușite avându-i ca autori pe V. Stângă (6), Niculae (5), Dumitru (4), Ionescu (3), Cîlcu (2), Mirică (1) și Ghimes (1). Insuccesul lui Dinamo a fost pus de Sportul pe seama mai multor factori: „Principalul a fost eliminarea definitivă din joc a lui Mocanu, în minutul 18, când scorul era 4-4 și echipa noastră părea că se va desprinde... Acest lucru a atârnat ca un greu balast în agrenajul formației și, cu toate eforturile depuse de dinamoviști, inițiativa a trecut de partea gazdelor, care au practicat același joc ca la Buzău, cu înfățișări subtile pe semicerc, cu o apărare avansată și agresivă, permanent la intercepție și adesea suficient de dur...”. În ultimul act al Cupei Campionilor Europeni, pe Steaua o așteptau în mai '89 două confruntări de foc împotriva campioanei URSS, SKA Minsk, totodată deținătoare Cupei Cupelor din sezonul precedent.

Marius MIHALCEA

anunțuri

CUMPĂRĂRI

Cumpăr dormitor și sufragerie Regeance, canapea-fotolii deosebite, moderne, bucătărie, cuier.
Cumpăr colecție completă soldați plumb reprezentând bătălie, defilare, pahare vechi monogramate, bibelouri bronz, filde, temă animalieră.
Cumpăr urgent congelator mare, nou, în garanție.
Preiau contract apartament două camere, preferabil Dorobanți, 1 Mai. Cumpăr rafturi cărți, radio, casetofon (defect), audiocasete.
Cumpăr calculator personal Sinclair Spectrum minimum 64 k.

ÎNCHIRIERI

Doresc să închiriez garsonieră sau apartament cu două camere, preferabil Colentina, 1 Mai.
Caut garsonieră sau apartament mobilat pentru două persoane căsătorite, medicii, chiria anticipat, zona

Colentina - Moșilor.

Tineri căsătorii căutăm apartament centru sau împrejurimi, telefon, eventual vilă, garsonieră dublă.
Tânăr inginer, încadrat, singur, caut cameră separată (garsonieră), metrou Universitate, Berceci.

SCHIMBURI DE LOCUINȚE

Schimb apartament 3 camere, poziție splendidă, etaj 4, vizavi parc, stație metrou, Orașelul copiilor, cu apartament 2 camere, metrou - garsonieră.
Schimb apartament două camere Dorobanți și garsonieră Știrbei Vodă pentru apartament trei-patru camere, preferabil vilă, zona Dorobanți, Piața Victoriei, Televiziune, Cașin.
Schimb apartament două camere conf. I, parchet, faianță, balcon mare, etaj 2, Bd. Constructorilor, pentru apartament două camere conf. I, central.
Ultralcentral, Kogălniceanu - apartament două camere, depindește, cu două pe hol locuibil, numai ultracentral, sau Cotroceni.

tv 11 aprilie 1989

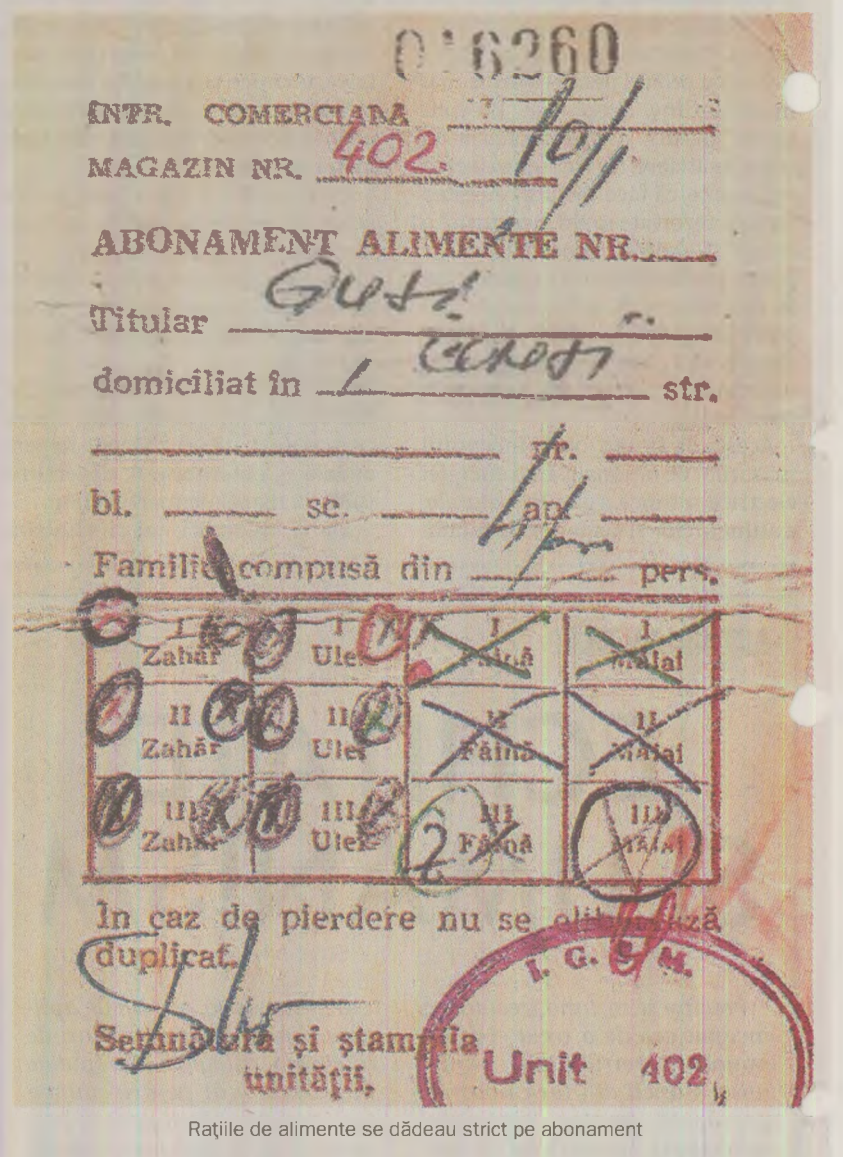
19:00 Telegazeta. 1 Mai - raport muncitoresc
19:25 Să trăim și să muncim în spiritul normelor etice și echității socialiste. Ordine, disciplină, răspundere revoluționară în îndeplinirea sarcinilor. Redactor Mădălina Tudor
19:45 Industria - programe prioritare. Acțiuni, inițiative, rezultate vizând creșterea producției de țite și gaze. Redactor Radu George Serafim
20:50 Teatru TV. Bună dimineața,

vremea

Vremea a fost caldă, iar cerul variabil, cu înnorări mai accentuate în sud-vestul țării, unde izolat a plouat slab. Vântul a suflat slab până la moderat, prezentând unele intensificări în vest, predominant din sector sudic, cu viteze de până la 50 de kilometri pe oră. Temperaturile

maxime au fost cuprinse între 15 și 25 de grade, local mai ridicate în vest, iar cele minime, în general între 4 și 12 grade. Dimineața, în sud-est și izolat în celelalte zone s-a produs ceață. La București, vremea a fost caldă, iar cerul a fost temporar noros. Vântul a suflat slab până la moderat. Temperatura a fost cuprinsă între 20 și 22 de grade, iar cea minimă, între 7 și 9 grade.

amintiri

AICI RADIO EUROPA LIBERĂ!

Scriptul emisiunii Europei Libere de la 11 aprilie 1989

La microfon, Gelu Ionescu. Profesoara Doina Cornea, a cărei inimă bate lângă orice act de protest, cu o abnegație și cu un curaj demn de întreaga admirație a poporului român, a adresat președintelui Ceaușescu o scrisoare deschisă în care se solidarizează cu scriitorii Mircea Dinescu, Dan Deșliu și Ana Blandiana, cu ziaristii și tipografilor arestați, cu toate gesturile de protest din România de azi. Ascultați textul acestei scrisori deschise: în lectura Anișoarei Negulescu.

INSERT

Aceasta a fost scrisoarea de solidarizare a profesoarei Doina Cornea cu scriitorii și gazetarii, cu toți cei care sunt acum victimele repressiunii. Lupta sa e un exemplu în primul rând chiar pentru cei în apărarea cărora ea se ridică astăzi. Textul unei alte scrisori deschise mai ample, adresată tot președintelui Ceaușescu de către Doina Cornea, îl veți putea asculta în cadrul programului politic de astăzi. Așadar, după cum am aflat din cotidianul parizian Liberation de luni, 10 aprilie, precum și din comunicatele mai multor agenții de presă și din cotidianul Le Monde din 11 aprilie - la sfârșitul lui martie, Geo Bogza, Ștefan Augustin Doinăș, Dan Hăulică, Octavian Paler, Alexandru Paleologu, Andrei Pleșu și Mihai Sora au adresat președintelui Uniunii Scriitorilor, Dumitru Radu Popescu, o scrisoare prin care îi cereau să-și exercite datoria statutată și - anume aceea de a apăra pe poetul și confratele lor Mircea Dinescu, care este supus represaliilor și jignirilor repetate, care a fost destituit în ziua de 14 martie din postul său de director la România literară, o destituire pe care semnatarul acestei scrisori o socotesc arbitrară. Mircea Dinescu însuși adresează aceluiași președinte al Uniunii Scriitorilor o scrisoare de protest față de destituirea sa și față de faptul că este în permanență urmărit de securitate - scrisoare pe care am transmis-o în programul nostru din 24 martie. Din vestile pe care le avem se pare că presiunea organelor de reprimare exercitate asupra lui Mircea Dinescu și asupra familiei sale nu au încetat - ci dimpotrivă, ei pare a fi sechestrat la domiciliu și împiedicat să-și vadă prietenii. Între timp, presa occidentală se ocupă de cazul Dinescu - așa, cotidianul vest german

Frankfurt Allgemeine din 10 aprilie și cotidianul olandez Volkskrant din 8 aprilie au consacrat poetului, atitudinii sale și represaliilor la care este supus articole apărute în pagini de frunte.

Când în cultura română personalități ca Geo Bogza, Ștefan Augustin Doinăș, Dan Hăulică, Octavian Paler, Alexandru Paleologu, Andrei Pleșu și Mihai Sora semnează un apel comun în apărarea unuia dintre cei mai valoroși poeți ai țării, acest apel ar trebui să devină public - pentru că el este un eveniment și pentru că glasurile acestor stâlpi ai culturii române postbelice trebuie ascultate nu numai de cei care conduc o instituție de importanță Uniunii Scriitorilor, nu numai de toate forurile de conducere ale acestei organizații, nu numai de toți scriitorii țării, dar de întregul popor, căci lui îi este dedicată și lui îi va rămâne opera și creația acestora. Dar, cum vedem, nu se întâmplă așa. Conducerea Uniunii nu îi reprezintă și nu îi apără pe scriitorii, ci reprezintă aparatul de partid și forțele de reprimare, care de foarte mulți ani încoace duc o politică din cele mai fâțis potrivnice creatorilor și artiștilor, libertății lor de exprimare și libertății lor ca persoane fizice. Cei șapte semnatari cer președintelui să-și exercite îndatoririle statutare - și cererea lor este legală și întemeiată, dar Dumitru Radu Popescu și așa-zisa conducere operativă a Uniunii nu mai respectă de ani buni statutele legale - și scriitorii - toți scriitorii din România - ar avea dreptul să ceară revocarea acestei conduceri. Trei din semnatari - Geo Bogza, Ștefan Augustin Doinăș și Octavian Paler - sunt membri ai Biroului și Consiliului de conducere al Uniunii. Dan Hăulică și Alexandru Paleologu sunt membri ai consiliului - dar aceste organisme care sunt singurele care pot decide treburile acestei organizații nu mai sunt convocate de mulți ani. Destituirea lui Mircea Dinescu contravine acestor statute - iar motivarea ei, invocată de chiar președintele Uniunii, se întemeiază pe o lege care nu a fost niciodată publicată - lege ce interzice contactul cetățenilor români cu străinii. O lege nepublicată nu are nici o valoare - conținutul ei, ca și faptul de a nu fi fost adusă la cunoștință cetățenilor țării sunt deci potrivnice Constituției țării.

Dictatura își permite obrăznicia de a ignora

glasul unor personalități ai căror cuvânt ar trebui respectat fără condiții. Ba mai mult, trece la noi represalii: pe lângă cele exercitate asupra lui Dan Deșliu, aflat în greva foamei și despre care nu se mai știe nimic de câteva zile, pe lângă interzicerea dreptului la semnătură poetei Ana Blandiana, ea hotărăște și mutarea disciplinară a lui Andrei Pleșu la Bacău, pentru că acesta și-a arătat prietenia și solidaritatea cu Mircea Dinescu și pentru că ar fi încălcat aceeași lege anticonstituțională a interzicerii contactului cu străinii. Andrei Pleșu a fost privat de catedra sa universitară în urmă cu mai puțin de un an în cadrul acelei dubioase afaceri cu meditația transcendentală - una din inscenările cele mai arbitrare puse la cale de organele de securitate. Nevinovăția sa era mai mult decât evidentă - Pleșu a fost atunci victima aceluiași arbitrar care astăzi e într-o și mai evidentă ofensivă.

Despre personalitatea și cărțile lui Andrei Pleșu au scris criticii cei mai de frunte ai țării - Nicolae Manolescu, Mircea Iorgulescu și Laurențiu Ulici, Mihai Dinu Gheorghiu și Radu Enescu, Ion Ianoși și Adrian Marino. Aprecierile de care s-a bucurat cărțile lui Andrei Pleșu vorbesc de la sine - astfel că voi da cuvântul criticilor. Eugen Simion își începe astfel cronica sa din România Literară nr. 13 din 1986, cronică privitoare la volumul intitulat „Ochiul și lucrările” de Andrei Pleșu:

— INSERT —
Ascultați și încheierea aceleiași cronici semnate de Eugen Simion:

— INSERT —
Despre același volum, ochiul și lucrurile, ca și despre personalitatea lui Andrei Pleșu, Alexandru Paleologu scria următoarele în Viața Românească nr. 9 din 1986 - cităm câteva fragmente.

— INSERT —
Despre „Minima Moralia”, cea mai recentă carte a lui Andrei Pleșu, Mircea Iorgulescu a scris următoarele în încheierea cronicii sale apărute în România Literară nr. 18 din 1988:

— INSERT —
Iar Ioan Ianoși scria următoarele în Suplimentul literar artistic al Științei Tineretului nr. 20 din 1988.

— INSERT —

După toate aceste aprecieri, nu e oare o adevărată sfidare a culturii naționale faptul că cel despre care se scrie astfel este astăzi nu profesor la institutul de arte plastice, ci... muzeograf la Bacău?

Tot luni, 10 aprilie a fost dată publicității o declarație a scriitorilor români din exil, declarație de solidaritate cu Mircea Dinescu și Dan Deșliu, de protest față de persecuțiile la care Mircea Dinescu, Dan Deșliu, Dan Petrescu, Liviu Cangeopol, Andrei Pleșu, Aurel Dragoș Munteanu și Ana Blandiana sunt supuși. Această scrisoare a fost semnată de peste 60 de scriitori, critici, traducători și ziaristi. Ei sunt: Wolf Alchelp, Sorin Alexandrescu, Dan Alexe, Ioana Andrescu, Leonid M. Arcade, Nicolae Balotă, Daniel Boc, Andrei Brezianu, Nina Casian, Teodor Cazaban, Matei Călinescu, Pavel Chihai, Andrei Codrescu, Ilie Constantin, Antonia Constantinescu, Dan Cristea, Șerban Cristovici, Dan Culcer, Ioan Petru Culiuanu, Virgil Duda, Roxana Eminescu, Constantin Eretescu, Dinu Flămând, Helmut Frauendorfer, Victor Frunză, Sanda Golopenția, Paul Goma, Vintilă Horia, Emil Hurezeanu, Virgil Ierunca, Marie-France Ionescu, Gelu Ionescu, Rodica Iulian, Adina Kenereș, Miron Kiroopol, Sonia Larian, Monica Lovinescu, Damian Necula, Bujor Nedelcovici, Ion Negoitescu, Virgil Nemoianu, Oana Orlea, Alexandru Papillian, Lucian Paruiț, Radu Portocăla, Mihai Pupașan, Alain Raicu, Petru Romoșan, Horia Stamatu, Victor Stoichită, Sanda Stolojan, Mariana Șora, Marin Tarangul, Alexandra Târziu, William Totok, Dorin Tudoran, Andrei Ujica, Mihai Ursachi, Ion Vianu, Richard Wagner. Am dori, toți semnatarii acesteia declarații, ca cei în sprijinul cărora ne ridicăm să simtă vibrația solidarității noastre în dipele de încercare prin care trec. Vom încheia programul de astăzi cu cronica literară a lui Ion Negoitescu. El va vorbi despre Matei Vișniec, unul dintre scriitorii cei mai interesați ai tinerii generații, care a luat și el calea exilului.

— INSERT IN —
Încheind programul actualității culturale românești de astăzi, Gelu Ionescu vă invită să ne regăsiți săptămâna viitoare.

SUGESTII, SESIZĂRI, RECLAMAȚII

DE TREI ANI ÎN ACELAȘI STADIU DE EXECUȚIE

În perimetrul sediului brigăzii nr. 3 Constanța a Antreprizei nucleare-montaj București (lângă Întreprinderea mecanică navală) a fost amplasată o turbină eoliană. Unicat din punctul de vedere al concepției (cum sustine autorul), instalația, proiectată pentru o putere de 5 kWh, nu a intrat însă în funcțiune... de altfel, ziarul nostru a mai scris în urmă cu câțiva ani despre această turbină. Ce s-a făcut de atunci, care este stadiul lucrărilor, la ce rezultate s-a ajuns în momentul de față, cum a sprijinit colectivul unității al întreprinderii tutelară această inițiativă? Iată doar câteva dintre întrebările care ne-au determinat să revenim la unitatea amintită. Din discuțiile purtate cu factorii de conducere ai brigăzii și cu ajutorul proiectului au rezultat însă două puncte de vedere... diametral opuse.

Dumitru Sacalov, electrician la brigada nr. 3 Constanța a Antreprizei nucleare-montaj București, autorul proiectului... Am început construcția propriu-zisă în 1982. Comparativ cu sistemele realizate și cunoscute până în prezent, această turbină prezintă o serie de avantaje - rezistență, stabilitate, fiabilitate, preț de cost redus. O parte din elementele și accesoriile ce intră în construcții sau defazectarea unor instalații industriale scoase din uz. Turbina este prevăzută, de asemenea, cu un sistem de protecție împotriva distrugerii (în perioadele cu vânturi puternice), prin comandă electronică efectuându-se închiderea automată a elementelor active ale turbinei. Am montat, deocamdată, trei pale din cele nouă, câte trebuie să aibă turbină. După terminarea întregii operațiuni, se poate trece la probele

de testare. Țin să menționez însă că pe parcurs am fost confruntat cu o serie de greutăți - în principal, lipsa unor materiale necesare realizării palelor. De asemenea, între timp am fost detașat pe o perioadă de peste un an în altă unitate a antreprizei. Sper să obțin mai mult sprijin din partea conducerii brigăzii pentru terminarea lucrărilor”.

Ing. Gheorghe Lustin, șeful brigăzii nr. 3 Constanța a ANM București: „Da, este adevărat, instalația nu a produs până acum - aceasta și datorită faptului că autorul ei mai are de rezolvat o serie de probleme tehnice, legate de suprafața palelor și reglajul lor, în funcție de intensitatea vântului. Noi i-am asigurat o serie de materiale necesare construcției turbinei și i-am dat tovarășului Sacalov un termen de finalizare. Totodată, am trimis toată

documentația privind turbina eoliană la Antrepriza nucleare-montaj București, serviciul de specialitate, pentru a fi analizată dacă întrunește condițiile tehnice de funcționare. Aceasta s-a întâmplat în urmă cu aproape un an. De atunci nu am primit nici un răspuns. Așteptăm în continuare o confirmare în acest sens și pe baza acesteia - vom continua lucrările...”

Deci marea problemă care se pune acum este cea a unui aviz de specialitate și a omologării instalației. Dar din discuțiile purtate cu ambele părți a reieșit că acest lucru se putea face mai demult, turbina fiind de un real folos pentru satisfacerea unor necesități utilitare. Prin energia electrică produsă, ea poate asigura iluminatul exterior și interior al spațiilor de lucru din cadrul brigăzii, ca și încăl-

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
2									
3									
4									
5									
6									
7									
8									
9									
10									